

תמונות של זיכרון #5

בתה ציירה את הנוף התלוי מבעד לחלון הבית שאיננו ביתה במקור.

טור מאת הדיל אבו ג'והר נובמבר 9, 2019

הפעם אני פותחת תיבת הדואר האלקטרוני הנכנס
ומוצאת מכתב מסלמא!
חשתי מתח קל, מסיבה פשוטה,
הרי אני זו שרגילה לכתוב לה.

המכתב נראה צבעוני,
יפה כלחייה של סלמא,
מוזר ככברת דרך חיינו,
היא כתבה לי על הילדים והוסיפה עוד סיבוכים.

סלמא, אני רגילה לכתוב על מלחמות
על בדידות ומיאוס עצמי
על יחסי עם זוג המשקפיים
על אימי וחלומה הסבוך לעלות על רכבת.

IMG_7738.jpg

היא כתבה לי כי בתה התחילה לכתוב אותיות ראשונות בכל השפות
לא היה אכפת לה אם כתבה בערבית או בכל שפה אחרת.
זה הרגיז אותי קצת, אך היא המשיכה
כי בתה ציירה את הנוף התלוי מבעד לחלון הבית
שאיננו ביתה במקור
אם כי ביתן של כל הבנות מחוסרות הבית.

הנוף היפה של חיפה היה שונה בצבעים של סלמא
לא כחול ולא ירוק
צבעי הספקטרום נעלמו מדף של ילדה
שעוד לא עברה את אביב נעוריה,
הציור שראיתי, קצת סוריאליסטי.

חייכתי, אך בפחד
ישנם כתמים אדומים בציור של סלמא
אותם כתמים אדומים שהתחלתי לראות במו עיניי
ומיהרתי להגיב למה ששרט אותי,
חזרתי לעצמי,
תוך שאני ממלמלת:
האדום הזה מפריע לי,
האדום מעולם לא הפריע לי
מעולם לא העסיק אותי
התעלמתי ממנו רבות
אבל עכשיו אני רואה אותו במו עיניי!
מבולבלת בתוכי אמרתי כדי שלא נתבייש יחד:
נראה לך סביר "ללכלך" את חיפה בצבעי הטוש האדום, סלמא?

Source URL: <http://tohumagazine.com/he/article/%D7%AA%D7%9E%D7%95%D7%A0%D7%95%D7%AA-%D7%A9%D7%9C-%D7%96%D7%99%D7%9B%D7%A8%D7%95%D7%9F-5>

Links

[1] https://tohumagazine.com/sites/default/files/IMG_7738_0.jpg